

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Nec refert quicquam, quod dum ita docemus cum Petro audimus hæretici. Vetus est illa Cantilena Ecclesiæ malignantium. Petrus ipse propter hanc doctrinam reprehensus est in Concilio Scribarum, post virgis caesus, & tandem occisus. Paulo hanc doctrinam proferenti dicunt, Infans Paulus. Act. 26. Audit spermologus, Act. 17. Imo huic doctrinæ toto orbe contradicitur, Act. 28. v. 22. Est enim Judæis offensio, Gentibus stulticia, 1. Cor. 1. Et quid mirum, si ipsis Pontificibus Romanis fuit exosa illa de Christo fabula? sicut Bembo dixit.

Sit itaque aliis odor mortis ad mortem, nobis erit odor vitæ ad vitam, 2. Cor. 2. v. 16.

Et beatus qui non fuerit offensus in me, Matth. 11.

F I N I S.

T H E M A IX.

Act. 8. v. 2. & c.

Curauerunt funus Stephani viri religiosi, & fecerunt planctum magnum super eum.

D I S P O S I T I O.

Historia hæc breuis, de sepultura Stephani docet. Quis fuerit is, constat vobis omnibus, Diaconus scilicet constitutus Ecclesiæ primitiæ, plenus spiritu, miraculis clarus.

Misere autem petiit, si mundi iudicia spectemus, eiectus vrbe Hierosolyma & lapidatus non sine magno aduersariorum (scilicet Sauli etiam, qui postea Paulus Apostolus factus,) tripudio. Post cuius obitum maxima orta est persecutio in Ecclesia Hierosolymitana.

Mirum itaque si humatus fuit Stephanus, & non potius abiectus sicut canis rabidus.

At Deus ipsi procurauit honestissimam sepulturam: de qua primum, deinde etiam de luctu illo super Stephanum morte iam paucula quædam tractabimus.

I. PARS.

I. Pars.

Stephanum pium & Spiritu sancto plenum ex vrbe Hierosolymana eiectum, atque lapidibus enecatam atque obrutum in campo vesloco Caluarie iacentem nihil curant neque Magistratus vrbis, neque sacerdotes & clerici ipidem.

Habitus enim fuit pro malefico & maledicto.

Attamen coram Deo longe alia est Stephani conditio; Iesus enim stans à dexteris patris iam suscepit animam ipsius, vti rogauerat, Sed nec corpustanti viri inhumatum vult relinquere. Neque etiam vult ipsum humari à licitoribus illis sceleratis & hominibus nequam, qui ipsum lapidauerant, nec à carnifice Sed viri Religiosi honorifice ipsum mandant terræ.

LOCVS. I. Moneste sepeliendos mortuos.

1. Propter spem resurrectionis.
2. Ad testificandum nostrum amorem.
3. Vt satisfiat mandato Dei, in terram reuertaris.

Nec potest per omnia excusari hic mos Germanorum, qui maleficos sinunt à canibus, volueribus, denorari, nec terræ mandant. *Wann sie ihz Ortheil vberst anden haben.* Fit quidem hoc ad incutiendum terrorem cæteris.

At Deus videtur aliter sentire, dum iubet suspensas deponi, ne terra polluaturs Deut. 11. v. 23.

II. Sed missis maleficis reuertamur ad bonos, & ad eos qui curant funus Stephani. Magna horum fides est, magna charitas erga proximum.

Res non carebat periculo, præsertim in illa persecutione, ac vincit fides.

Eadem est ratio de his, quæ de Iosepho & Nicodemo, sepelientibus Christum. Ioh. 19. v. 38. 39.

Duxerunt hi sibi laudi sepelire innocentem: licet infami mortis genere trucidatum.

Generaliter hæc fides imitanda omnibus, vt cum vident alios ob pietatem sustinere persecutionem, ipsi nec tæceant,

Etant, n
delect
excusant
cessio n
Exemp
III. S
tes, nihil
Tegitur
Vide de
Promp
Itaque
tineat
felicitas.

Non sep
insuper
Nec sine
prodesse
Ornatu
poterat
Edidit
Eius fide
ad dm
Testant
nistrum
Locvs.
nobis, Ec
Quia ag
quæ non
esse fide
esse indign
magna ori
oppofuer
Lotho
iplo præ
s. Rato

erant, nec deserant laborantes, nec cum Saulo his rebus delectentur, sed curam agant innocentum, defendendo, excusando, liberando, si possunt, vel precibus, vel intercessionibus, etiam cum viræ periculo.

Exemplo sit Ebedmelech Jerem. 38 v. 9.

III. Si maxime autem Stephanus uaniffiter in humanis, nihil neque honori neque saluti ipsius decessisset. Tegitur celo qui non habet urnam.

Vide de hoc Augustini sententiam in appendice r. partis Prompruarii.

Itaque de sepultura ultra quam par est, non sumus solliciti: sicut Stephanus de illa plane tacet, de anima tantum sollicitus.

II. Pars.

Non sepelierunt tantum Stephanum viri religiosi, sed insuper etiam plachum magnum super eo fecerunt.

Nec sine causa. Erat enim homo optimus: cunctis prodesse cupiens, nocens nemini.

Ornatus erat maximis donis Spiritus sancti: & nemo poterat resistere sapientiæ illius.

Edidit singularia & plane diuina miracula. *Solche Leute findet man nicht am Weg: Man schützet sie nicht ab den Bäumen.*

Testantur sic suam charitatem: agnoscunt fidelem ministrum se habuisse, quo ægre carere possint.

Locvs. Non immerito lugemus in mortuos bene de nobis, Ecclesia vel Republica meritis.

Quia agnoscimus. 1. fuisse hæc singularia Dei dona, quæ non semper haberi possunt vbique. 2. Partem præcæ esse si tales auferantur, Esaiæ. 3. vers. 2. 3. Mundum horum esse indignum. Hebr. 1. v. 7. 4. His abreptis plerumque magna oriri mala in Ecclesia vel Republica. Quia hi sic se opposuerunt ruinæ. Ezech. 13. v. 5.

Lotho viz egresso Sodomis, ignis de celo perdit urbem iplo præsentem non potest vastare Dominus. Gen. 19. v. 22.

5. Raro sequuntur meliores. *Kompt selte dz best hrv. dch.*

Hanc

Hanc ob causam planxerunt Israelitæ suum Moſen Deut. 34. Aharonem, Numer. 20. Samuelem, 1. Sam. 25. Joſiam, 2. Par. 35.

Est hoc honorificum defunctis. Ideoque danda opera ut inueniatur in nobis bonum, ut sint qui plangunt. Vide 1. Reg. 14. v. 13. *Dargu iſt ein guter Name gut. byr. 42. v. 15. Prou. 22. v. 1.*

F I N I S.

T H E M A X.

Ex priore ad Timoth. 4.

Pietas ad omnia utilis est, &c.

D I S P O S I T I O.

Dilecti. Hæc ſententiola inter præcipuos huius Epistolæ locos merito est numeranda, & quaſi gemma præſtantiſſima in aureo annulo habenda. Et tanto pluriſt facienda, quod docet nos de ingenti utilitate & proventu, cuius alias magnam rationem habemus. Et loquitur ſententiola hæc, de huiusmodi utilitate, quæ non exigua aut parua est: quæque alio in loco detrimento & no-cumento eſſe poteſt: ſed de talite, quæ ad omnia utilis eſt. Et quidem de cuiusmodi utilitate, qua non tantum in hac vita, ſed etiam in futura fruimur, atque ita queſtum hic temporalem, & illic æternum conſequimur. Eſt autem pietas, quod ſic vile eſt. Quia igitur alioquin ita affecti ſumus, ut omnia ad utilitatem referamus, nihilque negli-gamus, quod ſemper & ubique prodeſſe poſſit: agite, nos iam utilitates pietatis (ut tanto maiori ſtudio eam ſectemur) videamus.

I. Pars.

Summarie. dicit Paulus, ad omnia utilis eſt. Omnis autè noſtra actio conſiſtit in vita, morte, & futuro ſeculo.

I. Quantû ad temporalem vitam attinet, magnas habet promiſſiones pietas: his enim & corporalia & ſpiritalia promittuntur in hac vita. Quantû ad externa ſeu corpo-
ris bo-

ris bona a
vita, holi
ſiones. Pla
bono. Pla
ruat a mo
Junior fui
ſuper Dom
bit in aze
inſtorum
Plalm. 128
num, bearc
loſeph, Da
da, dies m

Quin in
piis inced
ſepe ſunt
remias 1
trarium all
Poſteriore
emplo ſunt
ſanctuario
bona corp
non prode
tur in deli
Bonum mi
iuſtificatio
cipugnant
nem. Non
citatem co
ſunt dupli
quibus pot
dantur cui
cerent. Si
ne diuitias
ſunt ſpirite
mus: hæc